

“Om jag sitter med en skolklass där fem tjejer inte får lära sig simma eller själva är övertygade om att de inte vill dela simhall med pojkar, då måste man fråga sig vad som är det viktiga. Och det är absolut att kunna simma!”

Kristina Hultman

grupp har någonstans målet kvinnors frigörelse och inte målet att kvinnor *alltid* ska sitta för sig själva. Det handlar om att skapa ett ”tryggt utrymme” där man får säga vad man vill utan att bli avbruten eller ifrågasatt av män. Sedan finns det säkert grupper som vill skapa ett utopia helt utan män, men dem tycker jag att vi kan bortse från.

– Traditionella separatistiska grupper handlar däremot om att man inte vill blanda könen för att kvinnor inte ska gå över på männens område, liksom på grund av en massa sexuella föreställningar.

AWAD: – Men vem definierar det? Jag tycker exempelvis att debatten om handskakning i Halal-tv var väldigt förvån-

nande. Att feminister inte kopplade den situationen till min rätt till min kropp.

– Carl Hamilton gick fram och tog i min kollega mot hennes vilja! För mig spelar det i den situationen ingen roll om han tar henne på handen eller på bröstet. Varför missade svenska feminister att det handlade om en situation där en man försökte utöva makt över yngre tjejer?

– I stället började vi diskutera vilka värderingar *jag* har. Att jag tror att jag är supersexuell och att så fort jag visar tre millimeter hud så har jag alla män inom sju kilometers radie på mig.

EGNELL: – Jag anser nog ändå att detta med att kvinnor ska hållas för sig och män för sig grundar sig på tankar om kvinnors sex-

ualitet och om kvinnan som en ”fresterska”. Jag vidhåller nog att det är det som ligger i botten för att kvinnor ska täcka sig.

– Du har rätt i att det blev ett övergrepp att tvinga henne att ta honom i hand i den specifika situationen i Halal-tv, men samtidigt menar jag att själva grejen att kvinnor inte får ta män i hand bygger på en förtryckande syn på könen som jag inte vill vara med om.

HULTMAN: – Jag ser inget problem med att man ibland accepterar en handling samtidigt som man arbetar för dess förändring, det blir tydligt inte minst i simhallsdiskussionen. Om jag sitter med en skolklass där fem tjejer inte får lära sig simma eller själva är övertygade om att de inte vill dela

simhall med pojkar, då måste man fråga sig vad som är det viktiga. Och det är absolut att kunna simma! Då är det självklara valet för mig att man under en begränsad tid skapar ett eget rum för de här tjejerna så att de får lära sig.

– Visst kan det sägas vara en form av diskriminering och ett sätt att legitimera saker som jag egentligen skulle vilja slippa, men det goda syftet väger tyngre. På sikt får man väl jobba med att visa att simhallen inte är en bordell eller något sådant.

AWAD: – Jag tycker än en gång att jag får en mängd värderingar på mig här. ”Cherin, du tar inte i hand på grund av det här och det här, ditt beslut grundar sig på det här och det här”, utan att jag själv har formulerat vad det grundar sig på.

Vad grundar det sig på då, som du ser det?

AWAD: – Det behöver vi egentligen inte gå in på. För mig handlar det mest om friheten att välja – att täcka sig eller klä av sig, att ta i hand eller inte, att gå till simhallen eller inte. Jag har aldrig i min vildaste fantasi trott att simhallen skulle vara en bordell, men det betyder fortfarande inte att jag skulle välja att befinna mig i den miljön.

– Ett av skälen till att jag har problem med att kalla mig för feminist är att feministisk frihet ser ut på ett enda sätt. Vad händer om jag definierar min frihet annorlunda?

– För mig handlar täckande kläder inte om att undvika att vara en ”fresterska”. För muslimer är det snarare ett tecken på styrka och att man vågar gå emot omvärlden.

HULTMAN: – Jag tycker att det här valfrihetstänkandet är lite naivt. Jag kan ju tycka saker privat, men det vi diskuterar är ju inte våra privatliv utan hur vi ska organisera samhället. I ett samhälle måste vi ha vissa gemensamma normer, till exempel om rätten till simundervisning.

EGNELL: – Det är så komplext med kvinnors kroppar; huruvida de ska täckas eller visas och vad som är ett tecken på förtryck. Jag håller helt med dem som påpekar att det är lika förtryckande att man måste visa hur mycket som helst – det är också en typ av exploatering. Men i nästan alla patriarkala kulturer förordas en separation mellan könen som jag inte vill ha.

– Samtidigt kan jag se att det i dag kan vara radikalt att täcka sig. Det kan stå för fromhet och för politisk eller feministisk protest. Jag kan alltså vara emot det i grunden men samtidigt ställa upp på allas rätt att klä sig som de vill. På samma sätt ska man kunna ha hur kort kjol som helst utan att någon ska dra en massa slutsatser.

kristina.lindquist@arbetaren.se